

hæves i utide, skal kontohaveren indkomstbeskattes af indeståendet over en periode af tre år. Tilsvarende regler gælder, hvor en rente- eller pensionsforsikring tilbagekøbes. Hvis en indekskonto ophæves i anledning af kontohaverens død, skal der ikke svares indkomstskat, men pengeinstituttet skal indeholde en afgift til statskassen på 25 pct. af indeståendet.

Efter afsnit I i det foreliggende forslag skal 25 pct.s afgiften anvendes også i de tilfælde, hvor engangsudbetalinger efter de gældende regler indkomstbeskattes over tre år. En sådan beskeden fast afgift vil virke rimeligere end indkomstbeskatning over 3 år, der giver meget tilfældige resultater, hvor det drejer sig om større udbetalinger til skatteydere med svingende indtægter.

I forslaget afsnit I er endvidere optaget regler om de såkaldte „kapitalpensionsordninger“. Herved forstås ifølge skattemyndighedernes praksis ordninger, hvorved der gennem indbetaling af bidrag fra arbejdsgiveren og eventuelt tillige fra funktionæren tilvejebringes en kapital, der skal udbetales, når funktionæren opnår pensionsalderen eller dør. Kapitalpensionsordninger kan oprettes som kapitalforsikringer eller som indskud i et pengeinstitut. Arbejdsgiveren kan i sin skattepligtige indkomst fradrage eller afskrive de bidrag, han betaler til en kapitalpensionsordning. Funktionæren skal ikke medregne arbejdsgiverens bidrag i sin skattepligtige indkomst, og han kan fradrage eventuelle egne bidrag inden for den 600 kr.s grænse, der gælder for kapitalforsikringer o. lign. Så længe kapitalen ikke kan udbetales, skal den ikke medregnes i funktionærens formue, og renter, der tilskrives i denne periode, er skattefrie.

Der findes ikke i den gældende skattelovgivning regler, der omhandler kapitalpensionsordninger. Med den udbredelse, disse ordninger efterhånden har fået, forekommer det imidlertid påkrævet at fastlægge reglerne for disse ordninger ved lov. De i forslaget afsnit I indeholdte bestemmelser er i alt væsentligt i overensstemmelse med den praksis, jeg lige har beskrevet. Med hensyn til den skattemæssige behandling af udbetalinger bryder forslaget imidlertid med den hidtidige praksis. Udbetalingerne er nu helt fritaget for beskatning. Dette forekommer urimeligt, i hvert fald i det omfang udbetalingerne hidrører fra arbejdsgiverens bidrag, som hverken er beskattet hos arbejdsgiveren eller hos arbejdstageren. De foreslåede regler går derfor ud på, at der fremtidig skal tages en afgift på 25 pct. af den del af udbetalingen, der svarer til forholdet mellem arbejdsgiverens bidrag og de samlede bidrag til ordningen. Derimod skal resten af udbetalingen, d. v. s. den del, der svarer til funktionærens egne bidrag, sidestilles med en almindelige kapitalforsikring og bliver derfor ikke beskattet ved udbetalingen. Forslaget indeholder en overgangsbestemmelse, hvorefter beløb, der indtil nu er opsamlet i kapitalpensionsordninger, under alle omstændigheder slipper for beskatning.“